

am Monasterii administrationi commode præesse non posset: eam *Petro Engelberto* seniori (a) anno MDLXXX. in die Philippi & Jacobi commisit, eumque certis pactis sibi substituit. Cum autem Comes *Christophorus* anno sequenti LXXXI. mense Augusto in *Königstein* moreretur; administratio plenaria Monasterii usque in annum XCV. penes Engelbertum permanxit: quam postea Domini Comites sibi ipsis assumserunt.

Charta prima fundationis Monasterii Ilseburgensis.

Notum sit omnibus, tam præsentibus quam futuris Christi fidelibus, qualiter *Hilfinneburgensis* Cœnobium primus sit inceptum & perfectum, quæ devoteione & amore Christi consecratum, Monachorumque habitationi in perpetuum fuerit traditum. Ego denique ARNOLPHUS Halberstadensis Episcopus, Ecclesiæ meæ utilitati semper providere studens, castrum quod *Hilfinneburg* dicitur, cum omnibus circumquaque positis, tertio Ottone Imperatore tradentes, Deo Sanctoque ejus primo martyri Stephano acquisivi, quod & pro animæ meæ, prædecessorum successorumque meorum remedio, divino famulatui dicavi. Nam memorato Principe defuncto, habitoribusque loci ejusdem eliminatis, Monachos, quos his temporibus secundum ordinem *Vul densim* religiosiores inveni, ibidem collocavi. Dehinc vero Ecclesiam venerabiliter constructam, in honorem omnipotentis Dei, Sanctique Petri Apostolorum Principis, dedicavi, eamque diversis prædiis & decimationibus subternotatis, ad subsidia Christo illic famulantium, protestate & facultate dotavi. Igitur in ipsib[us] eodem loco dedi mansum cum omnibus sibi adjacentibus, quæ nostri juris noscuntur, scilicet cum terris cultis & incultis, agris, pratis, pascuis, campis, sylvis, aquis aquarumque decursibus, rivis, punctionibus, molis, molendinis, viis & inviis, exitibus & redditibus, quæstis & inqvirendis, atque cum omni utilitate, quæ ullo modo inde provenire poterit. Dedi etiam in *Berner diggerode* IX. cum sylva adjacente, decimamque ejusdem villæ, in *Sutherrode* II. mansos, in *Scaun* VII. mansos & dimidium, cum decimatione ejusdem villæ, in *Birtelevo* XI. mansos cum decimatione ejusdem villæ, in *Lieren* I. mansum, in *Thierer zig gerode* VII. mansos decimamque ejusdem loci, in *Aldenrode* VIII. mansos, in *Culisberi* dimidium mansum, in *Gentilevo* dimidium manum, in *Beddige* X. mansos, in *Isig gerode* III. mansos, in *Warmeresborpe* VI. mansos, in *Thiedestorpe* II. mansos. Has quoque decimationes dedi in *Dudiggerode*, in *Winderode*, in *Brodesende*, in *Lutherig gerode*, in *Boniggerode*, in *Emmenrode*, in *Geschenrode*, in *Ezig gerode*, in *Bacchenrode*, in *Benezig gerode*, in *Wallig gerode*. Ne autem aliquid à futuris Praefulibus vel Clericis, seu personis secularibus, super id, quod ordinatum est, ordinetur, ut videlicet ejus Monachis Clerici, quod absit, intromittantur, seu rebus, à nobis sibi concessis, spolientur; mancipatu loco illi providentes, hæc à nobis statuta B. Petri Apostolorum Principis & B. Stephani Protomartyris sub anathematis vinculo obligamus. Data VIII. Iudus Aprilis anno Dominicæ Incarnationis M.X.VII. Indict. I. Actum Halberstede in Dei nomine feliciter, AMEN.

XXXII.

DE ORIGINE ET ABBATIBVS MONASTERII LVCCENSIS, EX MONVMENTIS.

Vetus narratio de fundatione Monasterii Luccensis.

Nono creationis mundi, secundum Dionysium & Bedam, quinque millesimo quadragesimo tertio decimo; anno Dominicæ incarnationis 1163, à Passione Domini 1127. Cyclo solari 43. anno ejus 5. Cyclo Lunari 62. anno ejus 7. Cyclo Jubilæi 19. anno Jubilæi 47. Cyclo Epactarum 45. anno ejus 7, Epacta autem 14. Cyclo decemnovali 63. anno ejus 1. Cyclo Indictionum 79. anno ejus 11, Indictione 11. Cyclo Claviuni 62. anno ejus 5, clave autem 12. Cyclo concurrentium 43. anno ejus 5, concurrente III, aurei numeri VIII, secundo anno à bisexto, litera Dominicali D. Luna paschali decima septima, termino paschali, tertio April. Pascha vero existente 11. Cal. April. post transitum B. Bernhardi Abbatis anno ejus 11. Presidente SS. Romanæ Ecclesia summo Pontifice *Lucio*; imperante Rom. Rege *Friderico*; sub DN. *Wernero*, venerabili Mindensis Ecclesiæ Episcopo.

In

(a) Hujus filius Petrus Engelbrecht junior, postea autocitate Comitum Abbatiam administravit.

In nomine Domini nostri *Iesu Christi*, & ad laudem & gloriam ejus gloriose matris & perpetua Virginis Mariae, & B. Georgii gloriose Martyris, initium sumpsit haec *Abbatia Luccensis*, fundata a nobili Viro, Comite *Wulbrando antiquo de Halremunt*, qui tres filios habuit, & duas filias, quorum haec sunt nomina: *Burchardus, Ludolphus, Wulbrandus, Alheidis, Beatrix*. Sed Comes Burchardus procedens ad *tornamentum Nienborch* more militari, graviter laesus est in tantum, ut unum crux ei rumperetur. Postea veniens Benethem, ibi cum materteria sua manens, mortuus est; quem Dominus *Lambertus de Gemen*, filius sororis Comitis *Wulbrandi antiqui*, panno cera bulliente involvit, & trunco clausum Luccam misit sepeliendum, qui in insula, quae antiqua *Lucca dicta*, sepultus est: in transplantatione vero loci, dum ejus ossa levarent, crux, quod fractum fuerat tornamento, fractum inventum est, & cum aliis ossibus in novum locum transportatum.

Prædictus *Lambertus de Gemen* Halremunt veniens, ibi mortuus, & in Lucca juxta cognatum comitem *Burchardum* sepultus. Comes vero *Ludolfus* & frater ejus *Wulbrandus* cum Imperatore *Friderico* ad terram sanctam profecti: sed Comes *Wulbrandus* in via mortuus, *Antiochia* sepultus est. Comes autem *Ludolfus* in reditu mortuus est; cuius ossa Comes *Adolfus de Schowenborg* transmisit sepelienda.

Cognita itaque hujus Abbatiae fundatorum fidei puritate & devotionis constantia, congruit etiam Dei servis, presentibus & futuris, hic vero Regi Christo sub vexillo gloriose Crucis obedientie, manu justitiae autore Deo, pro tempore militaturis, de ordinis institutione cognoscere, & instituentium qualitate.

Cum complacuit illi summo Patrifamilias ubique terrarum per diversas hominum nationes & provincias suam dilatare vineam, & in futuras propagare propagines, *Ordinem* scilicet *Cisterciensem*, Deo, procul dubio, nobis bona paterne providendo: per solitudinem Reverendæ in Chiesa matris, Ecclesiæ nostræ in *Volkolderot*, missi sunt viri; & vere viri, quia religione præcipui, in opere strenui, & in commissio fideles; tanquam cultores in hujus vineæ coloniam, non solum ad excolandam ipsam vineam, sed potius plantandam & innovandam, in hoc loco Luccensi, nondum adhuc loco tabernaculi admirabilis & desiderabilis, sed potius tunc temporis loco horroris & vastæ solitudinis, & prædonum & latronum commorationis. Qui quasi ab hora diei prima pondus diei & æstus, varios tribulationum & temptationum insultus, æquanimiter portaverunt, & Christum pauperem in viscera paupertatis imitantes, fame & siti & egestate, frigore & æstu non obstante, in hujus vineæ cultura, id est, hujus Ecclesiæ fundatione, viriliter & feliciter tam sibi quam nobis eorum sequacibus laborare non desierunt, quousque per mutationem dextræ Excelsum, de spelunca latronum & prædonum & horroris, domum facerent orationis, vel peccatorum reconciliationis.

Quia ergo Fratres prædictorum Dei servorum certissime sequaces sumus & posteri, qui in eorum labores absque labore intravimus, opus nobis est summopere, omnem dare operam, ut cum Apostolo, solitudine non pigri, in hac Domini vinea, per mandatorum Dei & regularis disciplinae obedientiae observationem, oportet sic laboremus, licet sero quidem venerimus, (quia laborum bonorum copiosus est fructus,) ut cum Paterfamilias in mundi vespera venerit omnium bonorum laborum & operum discussor & redditor, reddere mercedem operariis, qui etiam justitias judicabit; digni inveniamur denario æternæ retributionis.

Et nota eorum nomina, quorum corpora circa primæ fundationis sunt sepulta tempora: Comes *Burchardus*; *Ludolfus* frater; soror eorum *Alheidis*, mater Comitis *Ludolfi*, *Lambertus de Gemen* consanguineus eorum. *Thidericus de Adenoys*, unus fundatorum. *Beatrix*, soror *Alheidis* Comitis, quæ quatuor filios habuit, *Burchardum*, *Henricum*, qui occisi sunt a Stadinguis; *Engelmarum*, qui fuit Præpositus in Monasterio; *Wulbrandum* Episcopum primo Padelburnensis postea Traiectensis Ecclesiæ, *Ludolfus* etiam Comes in Halremunt, pater *Ludolfi* adhuc superstis Comitis in eodem castro suo defunctus, a prædicto filio suo in *Luccam* deductus est, & in sepulcro matris suæ *Alheidis* honorifice sepultus (a) anno Domini 1277. Calend. Decembris.

Præceptum Lucii III. Papa, Monasterio Luccensi datum.

LUCIUS Episcopus, Servus Servorum, Dilectis filiis, *Eckehardo* Abbati Monasterii in *Lucca*, ejusque fratribus, tam presentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam diligentibus Apostolicam convenit adesse subsidium, ne forte cuiuslibet temeritatis incursum, aut eos a proposito revocet, aut robur, quod absit, sacræ religionis infringat. Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præsumum Monasterium Sanctæ Dei Genitricis semperque Virginis Mariae atque Beati Georgi de Lucca,

Sss

in

(a) Annotante Hofmanno *Joh. Letznerus* legit A. D. 1255. 17. Kal. Decembris. Et sciendum, quod ab anno 1163. 13. Kal. April. quo fundata est Abbatia Luccensis ---- defunctor reliqua,

in quo divino mancipati estis obsequio, sub Beati Petri & nostra protectione suscipimus, & praesentis scripti privilegio communimus.

In primis siquidem statuentes, ut ordo monasticus, qui secundum Deum & Beati Benedicti regulam atque institutionem Cisterciensium fratrum in eodem Monasterio institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur.

Præterea quascumque possessiones, quæcunque bona, idem Monasterium in præsentiarum justè & canonice possidet, aut in futurum, concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci; firma vobis vestrisque successoribus & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum, in quo præfatum Monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis, Bredenhorst, Wesenhorst, Hage, Suthfeld, Sta, Wagenroth, cum omnibus earum pertinentiis. Domum unam in Meleberg, aliam in Hardelem, aliam in Bolnhusen, cum earum pertinentiis omnibus. In Asbecke septem mansos, Molendinum ad paludem, cum omnibus pertinentiis suis; domum unam in Letteke, aliam in Hatlege, aliam in Verdeffen, quatuor mansos in Medelen & Wittenburg, curiam in Gronbeke, & curiam in Innelle, cum omnibus earum pertinentiis.

Sane laborum vestrorum, quos propriis manibus & sumtibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, nullus à vobis decimas exigere aut extorquere præsumat.

Liceat quoque vobis Clericos vel Laicos, è seculo venientes, liberos & absolutos ad conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere.

Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in eodem loco professionem fas sit, absque Abbatis sui licentia de eodem loco discedere; discedentem vero absque communium literarum cautione, nullus audeat retinere.

Paci quoque & tranquillitati vestrae paterna volentes solicitudine providere, auctoritate Apostolica prohibemus, ut infra clausuras locorum seu graniarum vestrarum, nullus rapinam seu furtum committere, ignem apponere, homines capere vel interficere, seu violentiam aliquam audeat exercere.

Decrevimus ergo, ut nulli omnino hominum fas sit, præfatum Monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva sedis Apostolicæ auctoritate.

Si qua igitur in futurum Ecclesiastica Secularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisq; sui dignitate careat, remque le divino judicio existere de perpetrata iniuritate cognoscat, & à sacratissimo corpore & sangvine Dei & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine divinæ ultiōni subjaceat.

Cunctis autem, eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hinc fructum bonæ actionis percipient, & apud districtum judicium præmium æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Anagnia per manum Alberti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbiteri Cardinalis & Cancelarii VIII. Idus Decemb. Indictione secunda, Incarnationis Dominicæ anno M. C LXXXIII, Pontificatus vero Domini Lucii Papæ III. anno III.

- † Ego Lucius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus
- † Ego Joh. Presbyter Cardinalis titulo S. Marci.
- † Ego Pe. Presbyter Cardin. tit. S. Susannæ.
- † Ego Unuan. tit. S. Stephani in Cœlio monte, Presbyter Card.
- † Ego----- Presbyt. Card. tit ----- XII. Apostolorum.
- † Ego Jac. Diaconus Card. S. Mariæ -----
- † Ego Ardicio S. Theodori Diaconus Card.
- † Ego Gramanus S. S. Cosm. & Damiani Diac. Card.
- † Ego Bobo Diaconus Cardinal. S. Angl.
- † Ego Cerardus S. Adriani Diac. Card.
- † Ego Goffridus Diac. Cardin. S. Mariæ in Mal,

Privile.

*Privilgium Wilhelmi Romanorum Regis Monasterio
Luccensi datum.*

WILHELMUS Dei Gratia Romanorum Rex, semper Augustus, universis Imperii fidelibus, praesentem paginam inspecturis, gratiam suam & omne bonum. Meritis Sacrae religionis inducimur, ut personas religiosas & loca, benigni favoris gratia jugiter prosequentes, eorum petitibus ad imitationem nostrorum praedecessorum Imperatorum & regum benignius annuamus. Hinc est, qvod precibus dilectorum nostrorum, Abbatis & Conventus Monasterii *Luccensis*, Cisterciensis ordinis, Mindensis diocesis, favorabiliter inclinati, monasterium ipsum cum omnibus bonis suis, possessionibus, redditibus, preventibus, pratis, nemoribus, aquis aqvarumque decursibus, piscariis, decimis, terris cultis & incultis, qvæ largitione Illustrium *Saxoniae* & *de Brunswick Ducum*, seu aliorum Christi fidelium, obtinent in praesenti, vel justis modis, praestante Domino, in futurum poterunt adipisci, sub nostra & Sacri Imperii protectione recepimus, & eis praedicta bona omnia liberalitate Regia confirmamus, praesenti edicto districtus inhibentes, ne quis ipsos contra hanc nostram protectionem & confirmationem ausu temerario impedire audeat, seu etiam molestare. Qvod qui facere presumferit, gravem Celsitudinis nostræ offensam se noverit incursum. Datum *Confluentie VI*, Kalend. Indictione decima, anno Domini M, CC, LII.

APPENDIX.

SERIES ABBATVM LVCCENSIVM.

I. **A**bbas ECHARDUS, ex Cœnobio Volckerodenſi Luccam missus anno (a) 1163. Primum sui Cœnobii priorem habuit *Gerardus* ex familia de Monichausen (ut creditur) qvi mortuus is. Januar. 1197. Sepultus in cœnobia sub lapide in quo ipsius nomen comparet.

II. **BARTHOLDUS I.** Qvod ei cognomen & qvando resignaverit, ignoratur. De eo Arnoldus *Helmodi Continuator*, in Chronico Slavorum lib. VII. cap. IX. Dominus *Bartoldus*, inquit, Abbas in *Lucca*, relicta prælatione & ipse verbi semina gentilibus spargere studens, huic labori non impiger se ingerebat. Unde, gratia Dei cooperante, non parum gentilibus qvibusdam acceptus erat. Considerabant sane in viro gratiam conversationis, temperantiam sobrietatis, modestiam sapientiae, virtutemqve abstinentiae; instantiam prædicationis, jucunditatem affabilitatis. Unde post deceſsum Domini *Meinardi* [Livoniensis Episcopi] ... qvia omnibus tam Clero quam populo conversatio Domini Bartoldi innotuerat, ipsum unanimi consensu locum defuncti fortiri exoptabant. Qui veniens *Bremam*, Episcopus consecratur. ... Et qvia profectio sive peregrinatio Hierosolymitana tunc vocare videbatur, ... fitde tota *Saxonia*, *Westfalia* vel *Frisia*, prælatorum, Clericorum, militum, negotiatorum, pauperum & deditum, Conventus plurimus; qui in Lubeca, comparatis navibus armis & viualibus, Livoniam usqve pervenerunt. Cumqve præſul *Beatus* [Bartoldus] exercitum produceret contra infideles, Christi cultoribus insidiantes, in manus impiorum cum duobus tantum devolvitur, occiditur, & ut speramus, gloria & honore coronatur. Erat enim flagrans nōorris desiderio ... Deniqve die secunda, cum requirerentur corpora occisorum, inventum est corpus Episcopi intactum & incorruptum, cæteris corporibus, qvia æstus erat, muscis & vermis repletis; qvod cum planctu nimio & exequiis solennibus in civitate *Riga* tumulatum est. Testatur *Balthasar Russenius* in Chronico suo *Livoniensi*, Saxonica lingua conscripto, parte I. fol. 3. & 4, Bartoldum hunc *Rigam* urbem ædificare coepisse, magno Estlandiensium Ethnicorum cordolio; qvæ res bello, deniqve prælio occasionem dedeit, in quo Bartoldus cum mille centum Christianis occubuerit. Crantzus *Saxonia* lib. VII. cap. II. Multi se in eam operam [convertendi gentiles in Livonia] contulerunt cum *Meynardo*, & deinde post illum: in qvibus erat vir præcipuus *Bartoldus*, Abbas de Lucka; Monasterium arbitror Cisterciensium, ubi cunqve sit. Nam alii Annales præferunt, Abbatem fuisse Griseorum Monachorum, qvod genus vestium habere Monachi Cisterii. Hic ergo cum laude memorandus, in tantum ad Christi gloriam effebuit amplificandam, ut relicta fratrum suorum Monasterio; relicta, qvam habuit sine turba quiete, in peregrinationem se contulerit laboriosam & periculo plenam. Ubi *Meynardo* transiit ad meliora, Bertoldus ille voluntate Archipiscopi surrogatur Episcopus Livoniensis. Is autem vir ad omnia pro Christo pericula promptus subeunda, accepto, qvod maligni armis potius qvam verbis subigendi viderentur (exuberat enim & exsuperat in omni terra malo-

Sss s 2

malo-

(a) In antiquo qvodam libro copiali Luccensi dicitur: anno Domini 1163, fundata est Abbatia Luccensis à Comitibus de Hallermunde. *Eckardus* in regimine primus, vixit adhuc 1183.

malorum turba gregem Dominicum) arma contraxit qvanta potuit, in Saxonia: & apud sum-
mum Pontificem peregit, ut qvoniā res ASIÆ frigebant, cessavitqve pro magna parte in e-
am peregrinatio; Cœlestinus summus Pontifex remissionem peccatorum in Livoniam pugnanti-
bus converteret. Unde exciti multi utriusqve ordinis viri & Ecclesiastici & Seculares, in Sanctam
se militiam cum Bertoldo Episcopo protinus accinxerunt. Proiecti naviis in terram, opposuer-
aciem venientibus ex adverso rebellibus fidei hostibus. Ubi jam ad confictum ventum erat, Epi-
scopus ferociori, qvam regere posset, jumento devectus, fertur invitus in medios hostes, ibi-
que confoditur anno octavo & nonagesimo post centum & mille.

In arce Livoniae Sonnenburg narratur, pictos esse primos Livoniae Rigenses Episcopos, cum
adjecto unicuique tetrico, cuius Bartoldi, Abbatis qvondam Luccensis, hoc sit:

*Bartoldus Rigam cingebat moenibns urbem.
Dum molitur opus, Livo, glomerata caterva
Arma parat bellumqve facit: concisus ab hoste
Exanimis Praeful, fulva prostratur arena.*

In Menologio Cisterciensi, qvod nobis edidit Chrysostomus Henriquez Hortensis, impresso
Antwerp. in officina Plantiniana 1630. hæc leguntur:

XII. Kal. Novembr. hoc est, 21. Oct.

In Livonia Sanctus Bertholdus Episcopus, qvi ex Monasterio S. Mariæ de Lucka ordinis Cisterci-
ensis, ubi constitutus erat Abbas in eam provinciam ad disseminandum Evangelium missus, pro-
prii sanguinis effusione Christianam religionem propagavit, & martyrii corona redimitus, migra-
vit ad cœlos. De hoc Bertholdo Cratepolius de Episcopis Germaniae, Belforestius, in Cosmo-
graphia, in descriptione regni Livonie, Arnoldus Lubecensis in supplemento Chronicæ Slavo-
rum lib. VII. cap. 9., Alb. Cranzius Saxonie lib. VII. cap. 13. Wandala lib. VI. cap. 10. Metropoli-
lib. VII. cap. 14, Arnoldus in Martyrologio, Angelus Manrique in laurea Evangelica,
Miræus in Chronicis, Montallus in suo Chronicæ, Hieronymus Romanus in republica sua Chri-
stiana.

Qvæ omnia & singula cum optime convenient cum Archivo Luccensi, fidem nullam merentur,
qvæ contraria habet Chyträus Saxonie suæ libro I. p. 17. Successor, inquit Menardi Bertholdus, ex
Monasterio S. Pauli Bremæ missus, cum vi & armis cogere potius, qvam verbo & exemplo invitare,
ad fidem Christianam Barbaros institueret, statim ab illis trucidatur.

III. RATHMARUS. Priorem habuit Ludovicum de Escherde. Sub hoc Abbatte Woldemarus,
Canuti Regis Daniæ filius, primum Episcopus Sleswicensis, deinde Archiepiscopus Bremenensis;
utroqve Episcopatu dimisso, cum XII. nobilibus Fratribus Luccam venit, factusqve est humilis Mo-
nachus; ubi magnarum virtutum exercitio vitam suam terminavit, & sepultus est ante altare S.
Johannis Baptistæ, in die S. Vitalis, Martyris. Epitaphium ejus, lignæ Tabulæ inscriptum,
hoc fuit:

*Woldemar in Sleswic & Bremæ simul coronatus,
De Dacia genitus, hic pro Monacho tumulatus.
Quivtria claustra suis expensis ædificavit.
In Dacia, qvæ sub regula propria dedicavit.
Gaudeat in Christo, cui mundus vixit in isto.
Qui legit hoc, dicat, ut in pace requiescat.*

Habet consignatio qvædam in Archivo Luccensi, qvod hic Woldemarus secum de Bremæ
adduxerit vestem Salvatoris, qvam in murum templi, ubi exterius Alba Crux appicta est, immu-
rari fecit absconditè. In tabella lignea, olim in templo Luccensi pendente, extiterunt hi ve-
sus:

*Mittitur è coelis puero dignissima vestis
Hec inconfutabilis, mira colore fuit.
Hanc Pater è calis misit, non famina nevit,
Longa sit atque brevis, puero crescente recrevit,
Corporis æquævi flamine texta levi.*

IV. LUDOVICUS, in seculo dictus ab Escherde, sub Rathmaro Prior. Ubi & qvando
mortuus, & ubi sepultus sit, ignoratur.

V. HER.

V. HERMANNUS I. electus 14. April. 1219, resignavit 1. April. 1262. Sub hujus Abatis regimine splendidum Luccense templum ex lapidibus quadratis aedificari coeptum est, cuius architectus Bodo. Exaedificatam, ad minimum, partem illius septentrionalem choro proximam, ex eo colligitur, quod anno 1244. V. Cal. Nov. archivio nostro teste, altare dicto loco erectum, a Johanne Episcopo Mindensi consecratum sit, in laudem & gloriam Domini nostri Jesu Christi, & in honorem Beatæ gloriose semper Virginis Mariæ. In valvis hujus altaris (noviter reparati anno 1594.) scripti fuerunt quondam hi verbi:

*Pectore contritis hic larga favendo petitis,
Hinc humiles sitis, qui justa rogare venitis.
Mater amatoris rivos infundit amoris,
Christiferæ vitis redolet clementia mitis.
Nam sic accipitis, quæ puro corde sitis.*

VI. THEODORICUS I. electus 29. Jan. 1262, resignavit 24. Jan. 1273.

VII. HERMANNUS II. ex familia de Holle, electus 28. Februar. 1273. Primus est, qui non resignavit, sed sancto suo muneri immortuus est 21. Jun. 1278, sepultus in domo Capituli. Lapii, sub quo corpus ejus quiebat, inscripti sunt hi verbi:

*Transiit Hermannus, millenus dum fuit annus.
Et bis centenus septuagenusque octavus.
Septimus hic Abbas, sed primus mortuus Abbas.
Christe, patris nate, sanctis hunc junge beatè.*

Hic lapis, incertum quo casu, in partes divisus, anno 1702. reparatus est. Paulo ante annum hujus obitum aedificata est Capella ante portam à Domino Johanne Longo de Brema, nonne Cal. Junii ejusdem anni consecrata est cum suo altari à Domino Ludolfo, Halberstadiensis Ecclesiae Episcopo, ad laudem & gloriam Domini nostri Jesu Christi; & matris ejus, gloriose Virginis Mariæ, in quo honorem B. Georgii Martyris. Supra januam dictæ capellæ leguntur haec verba: *Johannes Longus hanc capellam aedificavit in honorem S. Marie. In vetusto volumine: Domino Johanne Longo de Brema fundavit Capellam S. Georgio ad portam Monasterii.*

VIII. ARNOLDUS I. electus 12. Decemb. 1278, mortuus 20. Novemb. 1295.

IX. LEFHARDUS I. in seculo dictus Dog, electus 29. Nov. 1295, mortuus 28. Aug. 1312.

X. JORDANUS I. in seculo dictus de Molendino, electus 6. Sept. 1312. resignavit 7. Octobr. 1313, & in cœnobio post resignationem mansit. Hic Abbas capellam construxit in Hamelspring cum tribus altaribus, majore uno, minore uno ad Aquilonem; tertio minore ad Austrum. Haec capella cum suis altaribus anno 1318, IV. Idus Decembr. consecrata est à venerabili Patre & Domino Detmaro Gabulensi, Episcopo; & majus quidem altare in honorem gloriose Virginis, XI. milium Virginum, S. Catharinæ itidem & S. Barbaræ; secundum in honorem B. Georgii Martyris: tertium in honorem Beatorum Benedicti; Bernhardi, & Roberti Abbatum.

XI. JOHANES I. electus 13. Oct. 1323, mortuus 9. Jan. 1324.

XII. LEFHARDUS II. electus 24. Jan. 1324, resignavit 4. Jan. 1327.

XIII. JORDANUS II. Hic est decimus cœnobii Abbas, quem supra diximus 7. Oct. anni 1313, resignasse. Mansit interim in cœnobio Luccensi tanquam conventionalis, & secunda vice in Abbatem electus est 12. Jan. 1327. Mortuus est 26. Jan. 1331.

XIV. THEODORICUS II. in seculo dictus de Braunschweig, electus 3. Jan. 1331, mortuus est 1. April. 1338. Fuisse creditur ex familia de Volckersen.

XV. LIBORIUS, electus 12. April. 1338; resignavit 18. Nov. ejusdem anni.

XVI. BERNHARDUS I. ex familia Holtgraviorum, electus 20. Nov. 1338; resignavit 15. Decembr. 1340, mansitque in cœnobio tanquam conventionalis.

XVII. BORCHARDUS I. in seculo dictus de Payne, ex familiæ nomine. Electus 23. Decemb. 1340. mortuus 24. Mart. 1347. Sub hoc Abbatte anno 1342. (sunt verba consignationis cuiusdam in Archivo repertæ) facta sunt diluvia valde magna, unum in die Petri & Pauli, alterum in die Mariæ Magdalene his in partibus. Nam pluviis e cœlo descendantibus, & aquis de terra emergentibus, rivis aggerum ruptis, fontibus & torrentibus super effluentibus, fluvii levaverunt aquas suas, ita, ut metas suas transcendentem non solum segetes & multa virentia in agris, verum etiam ipsos agros & vias dispergerent, castra, civitates, villas & Ecclesiæ intrarent, super altaria ascenderent, muros, turres everterent, plures homines & jumenta submergendo necarent, & alia plura damna superinducerent. Nobis Luccensibus hoc diluvium ad 800. Bremenses Marcus nocuit & amplius, inquit templo nostro stetit aqua usque ad longum illum lapidem, qui supremum

altare tegit in choro. Lapis hic propter insolitam longitudinem & crassit iem inter rariora hujus cœnobii numerari meretur.

XVIII. HARBORDUS ex familia *de Mandelslo*, electus 3. April. 1347. resignavit 24. Jul. 1357. Sub hoc Abbat anno 1350. pestis per Germaniam tam atrociter grassata est, ut tertiam hominum partem; in cœnobia autem Luccensi plurimos conventuales, conversos & officiales extinxerit. Hic est ille Abbas, qui per sicarios *Joh. de Herverde* suum Priorem interfici curasse dicitur in loco, qui appellatur *Münchendorf*. Sepultus est in Cœmterii Luccensis loco remotissimo sub lapide, qui caret inscriptione: interfectus autem Prior sepultus est in eodem cœmterio loco honorato sub lapide, cui Monachus incisus cum sica.

XIX. BERNHARDUS II. familiâ *Holtgravius*. Hic est XVI. cœnobii Abbas, quem supra diximus 15. Decembr. 1340. resignasse. Idem secunda vice electus est in Abbatem 29. Julii 1357. Mortuus est 13. Jan. 1360.

XX. HENRICUS I. in seculo dictus *de Revele*, ex cognomine familiæ; electus 15. Jan. 1360. mortuus 3. Oct. 1363.

XXI. LIPPOLDUS dictus in seculo *de Mandelslo*; electus 8. Oct. 1363. mortuus 6. Aug. 1369.

XXII. GOTFRIDUS electus 14. Aug. 1269. mortuus 18. Maii 1405. Sub hoc Abbat anno 1375. integro biduo maxima laevitatem tempestas, quæ fulgere, fulminibus, grandine primæ magnitudinis, imo silicibus ex nube cadentibus, incredibilem fructibus calamitatem, pecoribus sub dio constitutis mortem, arboribus ac fenestræ cladem, cœnobioque Luccensi ingentem jactaram attulit.

XXIII. ULRICUS electus 26. Maii 1405. mortuus 8. Oct. 1407.

XXIV. WALTERUS I. electus 13. Oct. 1407. mortuus 12. Oct. 1409.

XXV. BARTHOLDUS II. in seculo dictus *Luninek* à familia; electus 20. Oct. 1409. mortuus 5. Aug. 1415.

XXVI. WERNERUS electus 9. Aug. 1415. mortuus est Romæ anno 1418. Sub hoc Abbat anno 1417. completum est ædificium organi Luccensis in proposito corporis Christi. Syndicum hoc tempore habuit cœnobiū Luccense fratrem *Johannem de Wittelage* virum egregium, qui & postmodum factus hujus Monasterii Abbas.

XXVII. BARTHOLDUS III. in seculo dictus *von der Lunge*. Hic, de morte Wernerii Abbas b. m. nuntio Roinâ allato, electus est 6. Decemb. 1418. mortuus 4. Aug. 1422.

XXVIII. HERMANNUS III. *Luneburgensis*, electus 6. Aug. 1422. mortuus 13. Sept. 1425.

XXIX. JOHANNES II. in seculo dictus *de Wittelage* ex familia, electus 17. Septembr. 1425. mortuus 9. Nov. 1430.

XXX. HERMANNUS IV. in seculo dictus *Lemmeho* [forte patriæ Lemgovieensis fuerit.] Electus est 13. Nov. 1430. mortuus 14. Julii 1437.

XXXI. JOHANNES III. in seculo dictus *FABER*, electus 18. Julii 1437. mortuus 2. Februar. 1446.

XXXII. GUNTHERUS I. electus 4. Febr. 1446. resignavit anno 1452. Dies resignationis probabiliter incidit in mensem Aprilem.

XXXIII. MATTHIAS electus 26. April. 1452. mortuus est 2. Dec. 1454.

XXXIV. HENRICUS II. in seculo dictus *de Indagine*, postulatus in Abbatem ex Cœnobia Marienrodensi 9. Dec. 1454. Post aliquot annos ex Cœnobo Luccensi à Cœnobo Marienrodensi in Abbatem iterum postulatus.

XXXV. GUNTHERUS II. Hic est XXXII. cœnobii Luccensis Abbas, quem supra diximus resignasse anno 1452. Idem secunda vice in Abbatem electus est 2. 1457. mortuus 18. Maii 1458.

XXXVI. ARNOLDUS II. in seculo dictus *Holtvogt* ex nomine familiæ: electus 21. Maii 1458. mortuus 11. Junii 1483. Sub hoc Abbat anno 1478. Monachus fuit in hoc cœnobio, cui nomen *Engelbertus Arnoldi*, qui quotidianè in cellula sua sic oravit: O me miserum, quid feci? quid facio? aut quid faciam? quia honio & magnus peccator sum, & tibi soli peccavi. Sed credo, quod tu, mi Domine, O JESU Christe, SOLUS es mea justitia & redemptio; & sicut Abraham credidit Deo, & hæc SOLA fides ei est reputata ad justitiam: sic & ego credo, quod SOLA FIDES in Christum (non opera legis vel carnis, neque Ordinis vel sanctitatis meæ) sufficiat ad salutem. Bone Domine, miserere mei, secundum magnam misericordiam tuam. O benigne JESU, propitius esto mihi; commendo spiritum meum in manus tuas: redemisti me Domine Deus veritatis, & Redemptor meus SOLUS, qui vivis & regnas in seculorum Amen.

Audiens preces has mane ac vesperi à dicto Engelberto jugiter recitari cellulæ Arnoldini vicinus inhabitator, offensusque voce SOLA, cum exclusione aliorum toties reperita, rem detulit ad cognominem Abbatem; qui fratri post gravem reprehensionem dedit optionem vel carcere intrandi, cui nomen Brasune [ex corrupta forsitan voce Gallica vel Italica Prison, Prigione] aut relinqvendi cœnobium. Is palam professus, se nimis diu fuisse hypocritam, elegit exilium abjectoque cucullo in seculum rediit, Hamburgique medicam artem, in qua jam tum erat versa-

tus

tus, magno ægrotantium bono per aliquot annos exercuit. Morti vicinus, cum ad eum adirent Monachi, & consolationis loco de B. Marie Virginis reliqvorumque Sanctorum sive meritis sive intercessione multa verba facerent, tergum illis obvertit, Ivetamque suam precatiunculan denuo recitavit, in quam iterum vox SOLA Monachos praesentes ita offendit, ut coram Senatu Hamburgeni querimoniam desuper instituerent, ipsiusque curam amplius gerere recusarent. Ab omnibus igitur derelictus, ad se venire jussit Ludimistros eorumque scholares quosdam, distributisque inter praecipitos centum Imperialibus, & inter scholares pauxillo argenti, consolationem ab ipsis petiit & impetravit. Postquam vir piissimus animam suam Servatori reddidit, Monachi sepulturam corpori denegarunt. Quod videntes Ludimisticum suis scholaribus, beneficij memores, corpus terrae mandarunt, ringentibus interim Monachis, & à Magistratu, impetrantibus, ut propter hoc Christianæ charitatis officium Praeceptores ac scholares urbe ejercentur.

XXXVII. ERNESTUS patria Petershagensis. Electus est 31. Junii. 1483, resignavit 29. Jun. 1492. Vocatur in archivo senior Abbas, quod fortassis est Emeritus. Legimus in consignatione quadam, fratres conventuales usque ad haec tempora plerosque fuisse ex familiis equestribus. Postquam autem illi successu temporis omnia dilapidassent, eoque paupertatis deuentum, ut singulis fratribus quotidie, pro victu, non nisi panis, unius obuli pretio, & pro potu aqua exhiberi posset amplius, autoresque mali reliquo cœnobio vel in seculum redissent, vel alibi locorum in Monasteria essent recepti: cum paucissimis superstes ERNESTUS, humili loco in Marca Petershagensi natus, electus Abbas, statutum fecit primo Abbatialis dignitatis suæ anno, de equestribus in cœnobium amplius non recipiendis, sed assumendis in conuentum humilioribus plebejis, quos pauperes fratres appellavit. Id quod constanter ex illo tempore in hunc usque diem observatum.

XXXVIII. JOHANNES IV, in seculo dictus *Plag genmeier*, patria Petershagensis, electus 29. Jun. 1492; mortuus Dominica Trinitatis 1504. Legitur Abbatem hunc in praesenti Johannis, Abbatem Cisterciensis (quod intelligo de ejus Commissario ac provinciarum Saxonie & Thuringie Reformatore) Ecberi Abbatis in Riddageshausen & Henrici Abbatis Novalis S. Mariæ (h. e. Marienrode) electum esse ab Ernesto seniore Abate, quem renuntiasse supra diximus; Johanne Plagenmeiero Priore, Thiderico Bodenvverdio Cantore, Henrico Fabri, Bernardo Sulde, Johanne Scolck, Johanne Wede, Johanne Winter, Johanne Hogelke, Boldewino Cellario, Henrico Blidinghusen, Diderico Stelter, Martino Schrader, Monachis in Lucca.

XXXIX. BOLDEWINUS, in seculo dictus *Clausius*, patria Hanoveranus, electus 14. Julii 1504; mortuus 8. Decembr. 1519. Cum propter bellum Hanoveram profectus, ibidemque mortuus esset, corpus ejus reiectum ad cœnobium Luccense, ibidemque sepultum in domo capituli.

XL. BURCHARDUS II. in seculo dictus *Stöter*, patria Neostadiensis. Electus 8. Decembr. 1519, violenta morte extinctus, Febr. 1528, de qua prolixè *consignatio nostra*; quæ in compendium contrafacta ita habent: Anno 1528. die Mercurii post purific. S. Mariæ ad Abbatem venit in Cœnوبium Johannes Meier rusticus Munchhagensis, cum filio suo Conrado & quibusdam agnatis suis, querimoniamque instituit super agellis, de quorum redditu ad villam Meieri, inter hunc & Albertum quendam sub certis conditionibus fuerat concordatum. Narrat itaque Meierus, Albertum hunc ex arbore lapsum, diem suum obiisse, & consequenter agros illos ex compacto restitui sibi oportere. Respondet Abbas per quam humaniter: sibi de negotio illo non exacte constare; Bursarium suum aliosque, quorum opera usus sit Meierus in eriendo contractu, negotiorum causa domo abesse; cito reddituros; expectandum igitur esse sibi suisque redditum illum; le, quicquid illi transactum esse dixerint aut probaverint, prorato habiturum. Qua responsio necum satisfactum sibi arbitraretur Meierus, cum filio & agnatis domitionem parat. Eximproviso Conrado, Meieri filius, proterve exclamat: agros illos ad suam villam omnino reddituros; si secus fiat, se cum periculo rotæ ac patibuli Jus suum prosecuturum. Conversi duos Abbatii tunc forte praesentes, minas aëgre ferentes, manus injiciunt Juveni protervo; Abbasque veritus, à verbis ad verbora plementum iri denique, in hypocaustum iri parat. Quem sequutus Johannes Meierus, ne verbulo quidem ab Abbatte læsus, sacrato optimi Abbatis capiti cum securi portatili, quam *Bahren* vocant, adversum & lethale quidem vulnus infligit, ita, ut circa vesperam expiraret. Videns hoc converlorum sive fratrum Laicorum, unus, comprehendens hujus Meieri filium Conradum relinque coactus, ad Abbatem properat; qui cum juveni amplius non posset, latronem captivum ad carcerem dicit, Conrado filio interim aufugiente. Post justa Abbatis funebria, formatur de veteri more judicium, adscitis in consortium Luccensis, Munchagensibus & Widensalenibus rusticis, nonnullisque ex nobilitate, qui ex certa quadam fraternitate, in templo Luccensi sepulturæ jus obtinent, communiterque *Grabbrüder* vocantur. Pronuntiatur denique, Johannis Meieri pedes singulos duobus eorum pedibus alligados, à quibus corpus humijacens, per aliquod tempus trahi, cor è pectore extractum, ori latronis impingi; ipsum denique corpus in quatuor partes secari debeat. Petuit Meierus per De-

um

um & B. Mariam Virginem, ut sibi gladio caput amputetur, paloqve infigatur; truncus autem sive reliquum corpus imponatur rotæ. Deliberatione desuper habita, clamantibus intereatem-
poris qvotqvot capitali huic judicio intererant, & per Deum, Sanctamqve Dei matrem, Sanctum-
qve Georgium cœnobii Patronos, ut gratiam Meiero faceret cœnobium, pentibus hæc
denique gratia iis facta ut capitali duntaxat suppicio afficeretur Meierus, caputqve gladio ampu-
tatum in palo, corpus reliquum in rota corvorum præda fieret. Abbas in domo capituli sepultus,
lapidem ibidem habet, & alium in cœmeterio, ad æternam terti facinoris memoriam ad templi
latus perpendiculariter erectum.

XLI. MAGNUS, in seculo dictus *Shüter*, patria Stadthagensis, electus 9. Febr. 1518;
mortuus 5. May. 1535.

XLII. WALTHERUS II, in seculo dictus *Berekmeier*, electus 10. May. 1535; resignavit
29. Jun. 1538. Mansit tamen in cœnobia, & Prior denuo factus est.

XLIII. HARTMANNUS, in seculo dictus *Busse*, patria Wunsdorffensis, electus 11.
Julii. 1538, mortuus est 20. Julii. 1551. Sub hoc Abbatte *M. Antonius Corvinus* Monachus Luccensis,
abjecto cucullo primus relicta religione Pontificia, rediit in seculum, factus postmodum sub
Elisabetha, Domini Erici Senioris, Duci Brunsvicensis & Luneburgensis vidua, Superintendens
intra Diesteram & Leinam Generalis, variamqve fortunam expertus.

XLIV. ARNOLDUS III. in seculo dictus (a) *Söler*, patria Petershagensis, electus 27.
Julii 151, vel, ut in alio Archivinostri libro legitur, anno 1553. Anno 1554. Abbas Waltherus II,
qui anno 1538. resignaverat, factus est hujus Abbatis Prior.

XLV. RICHARDUS, in seculo dictus *Quette*, patria Ladensis, electus 24. Aug. 1562;
mortuus 29. Aug. 1565. Sub hoc Abbatte fratri cuidam & Monacho Luccensi, cui nomen *Ludolphus*
Rigerding, Sacerdoti & curato in Nyenborg, accidit seqvens Historia, qvam sua manu scri-
psisse Ludolphum in obsoleto aliquo libro, testatur Abbas *Theodorus*, in seculo dictus *Strake*.
Verba ex Saxonico in Latinum conversa ita habent: Ego frater *Ludolphus*, Sacerdos & Monachus
professus in Lucca, cum missus aliquando extra cœnobium essem negotiorum causa, reduci in
via obviam mihi factus est vir qvidam ignotus, qvis Eremitam nominabat: unde autem veniret,
mihi non aperiebat. Eremita ille narrabat mihi sibi certo persvalsum esse, qvod tunica Christi in
cœnobia Luccensi reperiatur. Cui narrationi ut fidem faceret, sequentem historiam recitat.
Ante multa secula Papæ cuidam tantam vim inferebant gentiles, ut propriis viribus diffusis,
supplex fieret Regi Daniæ, ejusqve auxilium imploraret. Annuit Rex Daniæ & Pontificem ab ho-
stium illorum insultu liberavit. Domitionem paranti Regi cum Papa non haberet, qvod pro
præstito in extremis calamitatibus auxilio posset rependere, dedit ipsi tunicam Christi inconclu-
tem, qvam Rex in Daniam secum avevit. Cum paulo post bellum illud cum infidelibus recude-
sceret, ad Daniæ Regem denuo confugit Papa; qui supplicanti secunda vice suppetias latus,
fratri suo *Woldemaro*, Archiepiscopo Bremensi, regni sui curam concredit. Is tunicam forte
inventam secum abstulit Bremamqve transvexit. Rex in Daniam reversus, cum tunicam non
inveniret, fraterque illam restituere nollet, Rex super hoc spolio querimoniam instituit apud
Summum Pontificem. Quidisjunctivè Archiepiscopo Bremensi imperavit, ut vel fratritunicam
restitueret, vel abdicata Archiepiscopali dignitate, Monachus fieret Grysei ordinis, quo nomi-
ne veniebat initio noster ordo, ratus, Archiepiscopum posterius neutiqvam facturum. Fecit
tamen, desertoqve Archiepiscopatu Bremensi Lucam ivit, habitum induit, & Monachus
factus est. Hic Waldemarus Brema secum attulit in hoc cœnobium Christi Servatoris noltri tu-
nicam. Hæc pro bona parte fabulosa esse, ex Historicis Danicis constat. Waldemarus Episco-
pus Sleswicensis invito Papa Archiepiscopatum Bremensem arripuit, & ab eo fuit excomunica-
tus, & desperatis tandem rebus Iuis Monachus factus est, cum & Regi Daniæ Woldemaro (co-
gnato non fratri) rebellis fuisset.

XLVI. JOHANNES in seculo dictus *Heimann*, nominis hujus quintus, patria Bilfeldensis,
electus 11. Nov. 1565; mortuus 2. Sept. 1579. sepultus in domo capituli.

XLVII. JOHANNES, hujus nominis VI, in seculo dictus *Barnewold*, patria Saxenhagensis,
electus 1579. 9. Sept. mortuus 1591. Junii, & sepultus in domo Capituli.

XLVIII. JOHANNES VII, in seculo dictus *Fenger*, patria Bilfeldensis, electus 28. Junii 1591.
mortuus 1596, 4 Martii, & in domo capituli sepultus. Hic Abbas cum toto conventu suo non jussu
Principum sed proprio motu amplexus est Evangelicam religionem.

XLIX. JOHANNES VIII. in seculo dictus *Beese*, patria Bilfeldensis, Evangelicæ religioni
addictus: electus 1596. 7 Martii; mortuus 1600. 18. Maii, sepultus in domo capituli. Relicta reli-
gione Romano-Catholica, Augustana Confessioni nomen dedit, & non obstante Religione, in pra-
sentia Commissarii Ordinis Cisteriensis, Canonice electus, confirmatus, & ab omni anathemate
liber pronuntiatus est per Bullam membranæ inscriptam, & sigillo Commissarii munitam.

L. THEO.

(a) Helmerding in antiquo libro copiali.

L. THEODORVS III, in seculo dictus *Strake*, patria Beckemensis (quod Monasteriensis Episcopatus oppidum est) electus 18. Maij 1600, mortuus 24 Septemb. 1629, sepultus in domo capitulo sub lapide. Epitaphium ejus in templo pendet ad parietem. Hunc Theodorum, Evangelica religione, cui addictus erat, non attenta, Romano-Catholici Diaconum fecerunt Coloniae, Presbyterum Monasterii. Sed & citra omne dubium electus fuisset in praesentia Commissarii Ordinis Cisterciensis, ab eodemque confirmatus, & ab omni anathemate liberatus, si Dominus Fridericus Ulricus Dux Brunsicensis id ordini indulgere voluisset amplius.

LI. JOHANNES IX, in seculo dictus *Kitzau*, Evangelicæ religioni addictus: electus est anno 1600, confirmatus à Duce Brunsicensi & Luneburgensi Evangelico; mortuus 29. Nov. 1657, sepultus in domo Capitulo.

LII. JOHANNES X, in seculo dictus *Korzebeue*, Evangelicæ religioni addictus; electus in Coadjutorem 1655, in Abbatem 1658, mense Februario; confirmatus à Duce Brunsicensi & Luneburgensi Evangelico; mortuus 1677. II. Febr. sepultus Hanoveræ in templo, quod S. Egidio sacram est.

LIII. GERARDVS, in Evangelicæ religione natus & educatus, in seculo dictus *Molanus*, patria Hamelensis, anno 1672. 18. Oct. provisionaliter electus; post beatum vero discessum Domini sui Antecessoris anno 1677, à Serenissimo Domino, Domino Johanne Friderico Duce Brunsicensi & Luneburgensi, Romano-Catholicae religioni addicto, beatissimæ memorie, confirmatus Abbas, scripsit hanc seriem Abbatum Luccenium anno 1709, etatis sua anno septuagesimo sexto.

XXXIII.

DE ABBATIBVS S. MICHAELIS LVNE-BVRGENSIS. ex MSto.

Catalogus Abbatum ad D. Michaelis Luneburgi, ex veteri Tabula adis Michaëlitana.

Indericus de 1. Abbt (forte Liudericus)

Bruno de 2. Abbt.

Berdagus de 3. Abbt.

Riccalus de 4. Abbt.

Hermannus de 5. Abbt.

Albinus de 6. Abbt.

Berthericus de 7. Abbt.

Azicko de 8. Abbt.

Bartholdus de 9. Abbt.

Ritferus de 10. Abbt.

Adeldagus de 11. Abbt.

Marqvårdus de 12. Abbt.

Burchardus de 13. Abbt.

Hartmannus de 14. Abbt.

Anno de 15. Abbt.

Johannes de 16. Abbt.

Hatto de 17. Abbt.

Thidericus de 18. Abbt.

Luderus de 19. Abbt.

Ludolphus de 20. Abbt.

Thomas de 21. Abbt.

Wernerus de 22. Abbt.

Othravenus van Barveld, de 23. Abbt.

obiiit 1347.

Olticus van Ilten, de 24. Abbt, starf 1360.

Daniel van Hokorp, de 25. Abbt, starf 1368.

ohnnes Slepegrell, de 26. Abbt, starf 1371.

Wernerus Grote, de 27. Abbt, ist gestorven 1384.

Olticus van Barfelt, de 28. Abbt, starf 1421.

Boldewinus van Wenden, de 29. Abbt, starf 1441.

Ludolphus van Hitzacker, de 30. Abbt, starf 1477.

Ttt t

Albertus